

Presărați pe-a lor morminte

Ale laurilor foi

Zorinnoi

VINERI,
12 IANUARIE
1990

ANUL I (XLVI),
NR. 16 (11 606)

4 pagini - 50 bani

Cotidian independent al municipiului Petroșani

Cinstim cu pietate jertfa supremă a eroilor

Dacă Istoria — așa cum spunea un înțelept al neamului — este cartea din care învățăm iubirea de țară, atunci fără îndoială, cutremurătoare evenimentele din decembrie '89 vor constitui pagini nepieritoare, care vor înălța în eternitatea ființei românești un impresionant Imn al celui mai sfânt iubiri. În acest decembrie crepuscular, mii de tineri au înfruntat gloanțele cu pieptul gol, au înfruntat teroarea cu mințile și inimile curate și, după o înclătăre de care puține Revoluții au avut parte, au obținut Victorie pentru că au fost apărați de arme mult mai tari decât obuzul: dragostea de libertate și de adevăr, nestăvilita sete de viață trăită în deznădădă...

Astăzi, îi plîngem pe martiri. Plîngem eroii patriei, iar durerea este atât de mare încît nu încapă în orele unei singure zile. Plîng mamele și tații celor mai frumoși copii ai Revoluției. Osteniți de suferință, plîng oameni care nu i-au cunoscut pe martiri. Într-un tîrziu, cu un înțeles sublim, lacrimile de durere se amestecă cu cele de bucurie pentru Victorie, ca atunci cînd ne astîmpărăm foamea cu o piine neagră și cu una albă. Astăzi, mai avem încă pe masă o piine neagră, miine, ea va fi dată uitării, dar lacrimile — cele nevăzute — vor continua să cadă cu îndărătnicia unui minular...

Din eroismul lunii decembrie am învățat cu toții lecția înălțătoare a iubirii de țară. Zilele de zbucium din orășele-marțir vor rămîne irevocabil înscrise pe un frontispiciu de stîncă, în cea dintîi carte a neamului. Tinerii martiri s-au jertfit, dar Istoria va arăta generațiilor viitoare că ei n-au murit, așa cum n-au murit nici aprigii luptători ai lui Decebal, nici pîlășii lui Ștefan, nici doborâtii războiului de Independență. Căci, eroii trăiesc în eternitate...

Astăzi, în zi de imens doliu național, ne îndreptăm gândurile spre toți cei care au dat pentru cauza sfîntă a Revoluției. Să cinstim cu pietate jertfa lor eroică. Apoi să le îndeplinim cea din urmă și cea mai arzătoare dorință, luptînd pentru îndeplinirea idealurilor care i-au animat: demnitatea vieții, libertatea cugetului și simțirii românești, bunăstarea și frumusețea morală a patriei străbune.

Ion MUSTĂȚĂ

IMNUL EROILOR

IULIU ROȘCA DORMIDONT
(1854 — 1940)

Presărați pe-a lor morminte
Ale laurilor foi,
Spre a fi mai dulce somnii
Ferieților eroi.

Ridicați pe piramida
Nemuririi faima lor,
Scriți în cărțile de aur
Cîntecul nemuritor.

Pe copii la sînul vostru
Alinați-i cu-acest cînt,
Povestindu-le cu fală
Al eroilor avînt.

Dezveliți tot adevărul
Și le spuneți, tuturor,
Cum muriră frații noștri
Întru neam și țara lor.

Și pe sacrele morminte
Puneți lacrimi și flori,
Spre a fi mai dulce somnii
Mîilor de luptători.

Ridicați pe piramida
Nemuririi faima lor,
Scriți în cărțile de aur
Cîntecul nemuritor.

Sfidau moartea, sfidau
tirania.

„Nu plecăm acasă, morții
nu ne lasă!”

În acele ore teribile ale
luminoasei și singeroasei
zile și nopți de 22 Decem-
brie 1989, dată care va ră-
mîne înscrisă pe veci ca un
moment de răscruce în is-
toria milenară, a poporului
român, acest strigăt suna
ca un tunet în fața Televi-
ziunii. În Piața Palatului,
un tunet răscolitor, izbucnit
din mîile de piepturi ale
tinerilor aflați pe baricadele
Bucureștiului, cu minile
goale, în fața gloanțelor ti-
raniei, a rafalelor ucigătoare...
Nu puteau pleca și
n-au plecat. Nu li lăsau mor-

Au sfidat tirania

ții, eroii, tinerii căzuți deja,
la Timișoara, cu cîteva zile
în urmă, cei uciși la Bucu-
rești, cu o zi în urmă. Nu
au plecat și mulți dintre
ei, au devenit, la rîndul
lor, eroi.

Acest strigăt, un veritabil
atestat al maturității civice,
a fost și un atestat al tena-
cității și urii, al purității și
revoltei, al disprețului și ho-
tărîrii...

Tiranul a fost sfidat de
cazajul, eroismul și purita-

tea tinerilor. Sfrîștitul i-a
fost jalnic!

Dar strigătul sfidător,
„Nu plecăm acasă, morții
nu ne lasă” a avut ecou în
toată țara.

În Valea Jiului nu s-a
tras, nu au fost victime.
Dar avem eroi: tinerii Ni-
cușor Gociu, electrician, de
22 de ani, Tiberiu Lukacs,
elev, de 17 ani și Marin
Stoica, militar, de 21 de
ani. Sînt copiii-eroi ai Lu-
peniului, căzuți pe barica-
dele Revoluției, la Bucu-
rești.

Ioan DUBEK

(Continuare în pag. a 2-a)

Un mare teolog al nostru,
pe care telespectatorii au a-
vut ocazia să-l vadă doar
în aceste zile de istorie nouă
a țării, pr. prof. dr. Dumitru
Stăniloae, spunea într-unul
din studiile sale că Sfînta
Treime este chipul supremei
iubiri. Această iubire divină
nu include doar cercul Per-
soanelor Treimice, ci se re-
varșă generos în afară. În
întreaga creație și mai ales
în comuna ei, omul. Așa în-
cît omul este chipul concret
al darului lui Dumnezeu în
lume și-n același timp o su-
mă de daruri ale iubirii di-
vine.

În om au fost așezate
nestematele strălucitoare pes-
te veacuri ale înțelepciunii
lui Dumnezeu, între care va
străluci nestins marele dar
al libertății. Acest dar tre-
buie să fie mereu actualizat
de voința omului în direcția
binelui și în conformitate cu
voința lui Dumnezeu. De ace-
ea libertatea este strîns imple-

tită cu responsabilitatea și
la baza amîndurora stă iubi-
rea, deoarece am fost creați
liberi și răspunzători, ca să
ne pușem arăta și întări iu-
birea.

DARUL LIBERTĂȚII

Dăruit omului de Dumne-
zeu, darul libertății este res-
pectat de Dăruitor și trebuie
să fie respectat și de oa-
menii. Păcatul a făcut însă
ca libertatea să fie adesea
încălcată brutal, iar dictatu-
ra trecută, de tristă aminti-
re, este o dovadă dureroasă
a acestei realități. Chiar dacă
și-n acea perioadă se vorbea
despre libertatea omului, ea
era eronat concepută, rău
învățată și rău aplicată. Ea
privea, de fapt, cercul re-

strîns al clanului dictatorial
și nu pe tot omul, așa cum
Dumnezeu a lăsat-o. Conse-
cinențele s-au văzut, le-am sim-
țit cu toții și, mai ales aceea
pentru care libertatea a în-
semnat altarul jertfei supre-
me pe care s-au dăruit.

Pentru ca darul libertății
redobîndite și sfințite cu sîn-
gele eroilor acestui minunat
popor să rămîna mereu al
tuturor, ei trebuie să includă
constant o exigență majoră:
adevărul respect către se-
menii noștri. Viața demon-
strează că libertatea își do-
bîndește adevărata valoare
doar într-o societate plura-
listă. În această situație, toți
trebuie să ne străduim a
căuta și valorifica punctele
comune ale diferitelor con-
cepții de viață și credințe re-
ligioase cu tot ce au ele mai
bun, spre binele tuturor.

Preot dr. Dorel POGAN

(Continuare în pag. a 2-a)

CINSTIM MEMORIA BRAVILOR EROI!

R E C V I E M

Tragica memorie

In aceste momente să înălțăm rugă, să potrivim cuvinte, cum n-am mai făcut-o niciodată, pentru a ne apropia cu sfîntenie de sufletele, de numele celor care s-au jertfit pentru libertate și adevăr. Sint eroii zilelor noastre, cu trupurile cărora s-a putut infăptui Revoluția. Slavă vouă, eroi cu sau fără uniformă, tineri ori copii, bărbați și femei, ce ați stat neînfricați în fața gloanțelor teroristilor, într-un sacrificiu fără seamăn. Prin faptele și jertfa voastră ați dat o măreață lecție de iubire de țară, înscriind cu singele vostru fierbințe, nevinovat, o pagină nepieritoare în epopeea națională.

V. AVRAM,
profesor

Măicuță, nu mai plînge!

Acum istoria întoarce în-o filă-n carte, Sintem aici ce-au zis că nu plecăm, cît Filă-nroșită de-al tinerilor sînge, Iar eu am onoarea să fiu printre cei morți.
Băiatul tău îți spune, de dincolo de moarte,
Să nu plîngi măicuță, măicuță nu mai plînge!
Eu știu că aste zile nicicînd n-or fi uitate
Și inima de-al meu dor de ți s-o frînge
Mă vei găsi-n lumină, căldură, libertate.
Și-atunci nu plînge mamă, măicuță nu mai plînge.

La Timișoara, în București, la Cluj și la Sibiu
Din noapte de revoltă cu luminări la porți

Dorin SEVERIN,
inginer

Eterna amintire

Cinste eroilor ce viața și-au jertfit
Pe-altarul sfînt al mării Revoluții.
Cu trupurile lor ei ne-au clădit
O Românie demnă între nații.

Veniți români, pios să le-nchinăm
Din inimile noastre, o rugăciune sfîntă.
Prin jertfa lor supremă, azi avem
O țară liberă și libertatea scumpă.

În numele dreptății și iubirii
Să le aducem toți o veșnică cinstitură.
În numele dreptății și-nfrățirii
Să le păstrăm în suflet eternă amintire.

Ana DODA,
învățătoare

Steaua Lor

În fragila lume știrbă
Visul pe-un cartuș se schimbă.
Cînd în lume mame mor,
Fiți pentru copii izvor —
rana s-o răscumpărați
cu orfani din gări salvați;
fiți sârut pe ochi de rouă
și căldură-n trup cînd plouă.

să nu cadă Steaua Lor
despletită-n plîns de dor:
pasul făr' de-abecețar
făcînd de zbor stelar.

Maria Nițu-DIACONESCU,
cenaclul „Orfeu” — Vulcan

Rug aprins

Rug aprins, inima mea
Se închină
Vouă eroi!
Brad înalt la fereastră
Îmi plînge,
Zvircolindu-mi durerea
În sînge.

La răscrucei se-nalță
Troite
Și-n lacrimi ne ard
Miorițe.

Lucia MUNTEANU,
educatoare

Gînduri de deșteptare

Un neam care a dat dovadă că este în stare să trăiască clipe de înălțare și de întinerire sufletească, cum este poporul nostru, are dreptul ca, începînd de-acum, să nădăjduiască într-un viitor mare care-i va cere întreaga lui putere de viață pentru a-și recucupa locul ce i se cuvine. Neamul nostru este pus astăzi în fața unor probleme care nu se pot rezolva decît printr-o puternică stringere a tuturor rîndurilor. Trebuie să ne unim toate eforturile pentru a înfrîna o oștire puternică stringere a tuturor rîndurilor. Trebuie să ne unim toate eforturile pentru a înfrîna o oștire puternică stringere a tuturor rîndurilor. Trebuie să ne unim toate eforturile pentru a înfrîna o oștire puternică stringere a tuturor rîndurilor.

„Indatoririlor obștești”. Este timpul să lămurim și să fixăm definitiv în conștiința noastră libertatea cucerită și apărarea acesteia prin toate mijloacele. Și tot acum este timpul suprem să începem munca în toate domeniile, în așa fel încît să reușim realizarea unei regenerări a vieții noastre. Prin spiritul nou al unui altruism cinstit, noi, cei de astăzi, trebuie să reintronăm încrederea în noi înșine. Este de datoria noastră a tuturor să ne angajăm la lupta de primenire. Un asemenea cuvînt poate fi botezat oricum, dar este vremea să-l pornim din toate puterile.
Să ridicăm deci vîlul de pe toate minciunile, să le zicem pe nume greșelilor care au bîntuit societatea noastră, să aducem un suflu aspru de sănătate. Să nu ne temem de sughițurile circotașilor și lingu-

șitorilor slujitori ai „ceaușismului”. Toate acestea vor trebui făcute însă cu mult discernămint. Să trecem prin muncă la cultivarea tinerei plante „LIBERTATEA” ce a fost sădită în țara noastră prin sacrificii omenești în așa fel încît să ajungă cît mai curînd la statura normală în care să înverzească, să înflorească și să dea roade de inimite, să aducă roade de cultură și propășire în toate ramurile științei, artei, civilizației. A sosit ceasul ca noi — mineri, muncitori, tineri, studenți, elevi și intelectuali — aici, acasă, prin fapte și prin muncă stăruitoare să ne dăm silința a săvîrși ideile la care am visat pentru a ne face vrednici de cinstea și dragostea României de mîine.

Șef lucrări dr. Ing.
Adrian TODORESCU,
Institutul de mine

NEMURIRE

Să ne închinăm, prieteni,
Curașului
Care ne-a îmbalsămat
eroii.

Să ne închinăm, prieteni,
Acelui roșu cald
Ce pe asfalt a devenit
Simbol.

I-oi plînge mereu,
În sufletul meu,
În zîmbetul meu,
Mereu.

Dan CODREA,
student, I.M.P.

O pădure în așteptarea furtunii, dătătoare de viață

Un luminis — moartea mai multor copaci.

Din rana bradului se revărsa rășina, adică înmormo- mata lui durere.

Clipe atît de înălțătoare, cînd moartea pare de două ori mai tristă.

Față de veșnicia cosmică, orice slavă e cruce de lemn

Posibilitatea pietrei de a fi mereu plată.

Îngropați sub stejar, sute de ani gîndul lor va tremura în frunze.

Moartea. Oare e punct sau virgulă?

Cerul devine sîngeriu, cînd soarele se coboară în nivelul privirii noastre.

Povara vieții numai pe noi apasă. Să ne înfrățim, deasupra recilor morminte.

Oare e! valorează nemurirea pe o planetă muritoare?

Cimitir. O, pietre, prelații va iar în oameni!

Muncă și demnitate pentru libertate

Am învins cu prețul sîngelui varsat de martirii României libere, de cei care, cu arma în mînă, punînd stăvilă gloanțelor terorștilor piepturile goale, fără veste antiglonț. Veșnică va fi recunoștința noastră, a celor care trăim într-o țară liberă, a urmașilor noștri care se vor bucura de toate drepturile omului stăpîn pe țară și destinul său. Ei s-au jertfit ca noi să fim liberi

și independenți. Libertatea trebuie să o păstrăm, Victoria să o con-

Legămîntul nostru

solidăm, iar pentru aceasta avem sfînta datorie, față de eroii neamului, să muncim așa cum ar fi făcut-o și ei, să fim prezenți la locurile noastre de muncă și să ne facem, la rîndul nostru

datoria cu aceeași dăruire cu care ei au înfruntat dușmanul de temut, ceaușismul, terorștii și calăii săi.

Trebuie să facem legămînt în această zi memorabilă, cînd ne cinstim martirii, că ne vom înzeca eforturile pentru a revitaliza economia națională, industria României libere, singura cale de a apăra și consolida cuceririle. Revoluției poporului român. (D.G.)

Scînteii peste timp...

Din tot timpul curge subteran în sufletul oamenilor o necurmată sete de cunoaștere, adevăr și dreptate. Aceste licăriri nu pot fi stînte de nici un întineric sau opresiune. Din aceste licăriri s-au născut lumini ce ne-au eternizat ca neam: Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul, Nicolae Bălcescu — necurmat și de renașterii naționale.
Bătea, acum 150 de ani, pulsul puternic al sufletului național de la „Dacia literară”, în timp ce bătaiele inimii Bălcescului și a lui Vasile Alecsandri se amplificau în sufletul întregului neam.
Vibrația și dăruirea lor

tr-o neasemuită renaștere națională, în care se înmanunchiază jertfa tinerilor eroi, jertfa armatei noastre, a întregului popor unit într-un minunat Front al Salvării Naționale.
Bătaia peste veacuri a continuității noastre spirituale libere își va urma drumul neoprit prin adăzirea noastră ce înseamnă: muncă, solidaritate și apărare a valorilor materiale și spirituale.
E timpul adevărului, pășim în el fără teamă să ridicăm monumente nepieritoare pentru cei ce s-au jertfit și pentru victoria Libertății.
Margareta PASTERNAK,

Trec pe străzile urbei. De fapt, am impresia că piccioarele nu ating asfaltul, că plutesc prin aerul ozonat al altei lumi, printr-o lumină benefică, prin miezul speranței pe care pînă nu demult pierdută am crezut-o. Trec pe străzile urbei gîndindu-mă la anii tinerității, la tineretea generației mele, la acei ani viguroși cînd visele nășteau cubozante nebanuite, cînd, din te miri ce, se nășteau ideile care, îngemănate între ele, nășteau la rîndul lor balsamuri puie pentru vindecarea rînilor lumii.
Da, așa ar fi trebuit să fie, dacă o minte plină de bătăie abjecției, ignoranței, urii față de frumos, bătăie nepuținței intelectuale nu ne

Lumină benefică

otrăvea eugelele, nu ne îndopa cu reclamele unui fals patriotism, obligîndu-ne să înghițim gâluztele unei ideologii găunoase, lozincarde, infestîndu-ne cu gingăvelile cultului pentru cel mai odios și feroce individ al neamului, îmbătrîndu-ne prin acestea cu un sfer de veac mai devreme. Doamne, mă gîndesc cu groază la cît s-a putut pierde în acest sfer de secl, la cît a pierdut națiunea noastră de poezii, națiunea noastră cu inima și eugelele din-todeauna deschise spre sublim, spre albastrul esențelor, spre bunătate și omenie. Mă gîndesc la cît s-a putut pierde prin calculata îndobîtoare a

celui mai mare despot al neamului românesc, la-tă crima pe care nimeni în mîrîmnia lui nu o poate ierta.
Trec pe străzile urbei și văd în ochii semenilor o oglindă a descătușării măștiilor și plasturii arameații la containere și ceea ce sunt este undeva deasupra cuvîntului, pentru că acea entitate care se numește LIBERTATE nu are putere să exprime miracolul, nemăpomenita stare ce o generează în sufletul oamenilor dîntre noi.
Ce poate fi mai sublim, mai înălțător, mai extraordinar în viața ta O-MULIE decît, să fi LI-

BER, să gîndești, să crezi fără teamă și suspiciune față de semenul tău? Da, trec pe străzile urbei și gîndesc.
...Întotdeauna voi fi trist iubito / Dar niciodată trist ca pînă-acum, / Tristețea mea de azi e floare / Tristețea mea de ieri e serum.
Bucurați-vă oameni, bucurați-vă poezii ai neamului de stăruite clopotelor, de florile LIBERTĂȚII care din nefericire, a fost dobindită cu prețul altor jertfe.
Da, trec pe străzile urbei și gîndesc.
Din visul meu cu tei îngropați / Vor trece mi de ani pînă se șterge / Singele ems al celor împușcați / În cea mai lungă noapte de decembrie.
Ion Pascal VLAD

Agencia de presă „Rompres“ a primit din partea Procuraturii Generale a României și Inspectoratului General al Poliției următorul comunicat:

Făcându-se ecoul dureroaselor întrebări pe care foarte mulți cetățeni, în deosebi din Timișoara, și le pun în legătură cu locul unde s-ar găsi trupurile unor martiri secerate de gloanțele teroriștilor, presa noastră liberă s-a adresat organelor de procuratură și poliție pentru a primi răspunsuri clare și a informa opinia publică.

În urma cercetărilor efectuate au rezultat următoarele:

La 18 decembrie 1989, în timp ce odiosul dictator se afla în Iran, „academicianul” analfabetă care, practic, exercita conducerea efectivă a țării, cu cinismul ce o caracteriza, a ordonat figurilor de tristă amintire ale vechiului regim, Ion Coman și Tudor Postelnicu, să ia măsuri pentru incinerarea trupurilor a 40 de victime neidentificate ale represiunii de la Timișoara. Această acțiune josnică, de ștergere a oricăror urme ale crimelor săvârșite, a fost motivată prin aceea că, dacă trupurile lor ar fi fost

predate familiilor, s-ar fi amplificat tulburările în Timișoara, precum și prin faptul că odiosului tiran trebuia să i se raporteze, la întoarcerea din Iran, că nu există victime.

Fostul ministru de interne Tudor Postelnicu, cinele credincios de pază al tiranilor, a transmis această dispoziție criminală lacheilor săi, generalii Macri Emil, fost șef al Direcției a II-a din Departamentul Securității Statului, și Nuță Constantin, fost șef al Inspectoratului General al Miliției, care se aflau la Timișoara.

Acești doi criminali au procurat o autoizotermă, în care au fost încercate cele 40 de cadavre, introduse în saci de plastic, după care generalul Macri Emil a telefonat lui Gheorghe Gheorghiu, fost colonel de securitate, care lucra la administrația cimitirelor din București, anunțându-l că autoizoterma va ajunge la București în cursul zilei de 19 decembrie 1989 și cerându-l să

fie incinerate trupurile persoanelor ucise la Timișoara.

La rândul său, generalul Nuță Constantin, care după cum se știe este mort, a ordonat telefonic la București fostului său locțiitor, colonel Moraru Petre, și colonelului Baciu Ion, să ia măsuri pentru a asigura preluarea unui transport cu colete conținând ajutoare primite din străinătate pentru demonstrații, ce nu trebuiau să ajungă la aceștia și nici nu puteau fi distruse la Timișoara.

Din curs dispoziției primite, cei doi, în ziua de 19 decembrie 1989, au asigurat preluarea autoizotermă la km 36 de pe autostrada București - Pitești, și conducerea acestora la Crematoriul uman din București, constatând că, în realitate,

este vorba despre cadavre.

În cursul nopții de 19 decembrie 1989, trupurile celor 40 de victime, care nu erau însoțite de nici un fel de documente pentru stabilirea identității, au fost incinerate, fără forme legale și fără a se păstra cenușa.

Cu toate acestea, Intrucit organele procuraturii au păstrat procesele verbale de constatare și actele medico-legale de stabilire a morții pentru fiecare dintre cele 40 de victime, există posibilități de identificare pe baza acestor documente.

Cercetările continuă pentru trimiterea în judecată, conform legii, a celor vinovați, aflați în stare de arest, urmând să revenim pentru a informa prompt opinia publică.

Procuratura Generală a României,
Gheorghe Robu

Inspectoratul General al Poliției,
general-colonel Jean Moldoveanu

Intrunire spontană a lucrătorilor comerciali

Cu puține zile în urmă Consiliul municipal al Frontului Salvării Naționale a emis hotărârea nr. 7/1990, prin care Șerb Miron, director al Direcției comerciale municipale și Nicolae Giurgiu, director adjunct al aceleiași direcții erau eliberați din funcții.

Hotărârea a creat profunde nemulțumiri în rândul lucrătorilor comerciali și a cadrelor de conducere din acest domeniu foarte important al municipiului nostru. Peste 100 de lucrători, fără a perturba activitatea comercială s-au întrunit la sediul Direcției comerciale protestând împotriva acestei decizii pe care o consideră abuzivă și ilegală.

Fiind prezenți la această manifestație notăm revindicările lucrătorilor comerciali în ordinea în care au fost formulate.

1. Contestăm Hotărârea Consiliului municipal al FSN, prin care Șerb Miron și Nicolae Giurgiu au fost eliberați din funcțiile ce le dețineau și cerem anularea acestei hotărâri și rămânerea lor pe mai departe pe funcțiile de director și director adjunct la Direcția comercială.

2. Garantarea faptului că numirea și înlocuirea din funcții a conducătorilor întreprinderilor comerciale se vor face numai prin consultarea și acordul Direcției comerciale a județului.

3. Contestăm valabilitatea deciziei semnate de prof. Vladislav Tiberiu, care o semnează în numele Frontului de Salvare Națională de la municipiul și poartă ștampila primăriei.

4. Solicităm dreptul de a ne alege singuri conducerea comerțului, fără amestecul unor alți oameni care nu lucrează în domeniul comerțului.

5. Acuzațiile ce se aduc comerțului să aibă o bază temeinică, justificată, să existe probe, argumente și dovezi. Să nu fim acuzați gratuit, comerțul din Valea Jiului a fost și este la fel ca și comerțul din întreaga țară.

6. Problemele aprovizionării din Valea Jiului nu pot fi rezolvate imediat. Trebuie să se înțeleagă situația existentă. Valea Jiului nu produce bunuri alimentare și toate trebuie aduse din țară, iar acest lucru cere timp.

7. Lucrătorii din comerț sprijină în totalitate platforma-program a FSN și își iau angajamentul să contribuie printr-un comerț modern și civilizat, la înfăptuirea acestui program.

8. Să ni se spună motivele pentru care au fost eliberați din funcții cei doi directori. Șerb Miron are decizie de un an de zile și a fost rugat să rămână în funcție, iar Nicolae Giurgiu se ocupă în cadrul Direcției de probleme de investiții (conform fișei postului) și nu de cele de aprovizionare.

8. Convocarea adunării generale a lucrătorilor comerciali pe data de 14 ianuarie 1990 orele 10, în sala restaurantului „Minaerul”.

Am notat cu fidelitate revindicările propuse de cei prezenți la această întrunire. Directorul Direcției comerciale a județului Dumitru Bogdan împreună cu cei prezenți a decis ca până la această adunare generală problemele comerțului să fie rezolvate de toți directorii, adică și foștii și cei nou numiți.

Să nu uităm că lucrătorii comerciali au fost mereu la datorie în zilele Revoluției și mai ales după și este păcat ca tocmai acum când aprovizionarea populației începe să se îmbunătățească să asistăm la lucruri neplăcute. Noi considerăm că aceste probleme pot fi rezolvate de lucrătorii comerciali al municipiului nostru care au datoria să înțeleagă largul caracter de reconciliere națională existent în România, necesitatea unei bune colaborări cu organele locale ale puterii, care trebuie ajutate și nu împiedicate să-și exercite atribuțiile.

George BOGDAN

DECRET — LEGE privind urmărirea, judecarea și pedepsirea unor infracțiuni de speculă

În timpul și după victoria revoluției populare din luna decembrie 1989, unele persoane necinstite, sfidând cele mai elementare norme umanitare, au sustras bunuri ce fuseseră trimise din spirit de solidaritate internațională poporului român și le-au vândut sau au încercat să le vândă la preturi de speculă în scopul realizării de profituri.

De asemenea, profitând de situația grea a economiei moștenite de la 3 la 10 ani, confiscarea parțială a averii și interzicerea unor drepturi, comercializarea oricăror bunuri primite în cadrul acțiunii de ajutorare internațională a statului, obținute prin sustinere sau în orice mod, fără drept.

Având în vedere cele de mai sus, Consiliul Frontului Salvării Naționale decretă:

ART. 1. Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, confiscarea parțială a averii și interzicerea unor drepturi, comercializarea oricăror bunuri primite în cadrul acțiunii de ajutorare internațională a statului, obținute prin sustinere sau în orice mod, fără drept.

Cu aceeași pedeapsă se sancționează vânzarea cu suprapreț a oricăror mărfuri.

Dacă modul de obținere a bunurilor constituie prin el însuși o infracțiune, se aplică regulile de la concursul de infracțiuni.

Prin derogare de la dispozițiile legii penale, tănuirea și favorizarea la infracțiunile prevăzute în alin. 1 și 2 se sancționează cu pedeapsa arătată în acele aliniate.

Tentativa se pedepsește.

ART. 2. Faptele prevăzute în art. 1, săvârșite până la data adoptării prezentului Decret-Lege, se pedepsesc potrivit prevederilor în vigoare la data comiterii lor.

ART. 3. Urmărirea și judecarea infracțiunilor prevăzute în art. 1 și 2 se fac de urgență, potrivit procedurii privind infracțiunile flagrante.

Președintele
Consiliului Frontului Salvării Naționale,
Ion Hiescu

Spitalul orașenesc Petrița

organizează în data de 25 ianuarie 1990, ora 19, la sediul unității din strada T. Vladimirescu nr. 2, Petrița, concurs pentru ocuparea postului de

● biolog-chimist (studii superioare)

în cadrul Laboratorului de analize medicale din spital

Condițiile de încadrare sînt în conformitate cu Legea 12/1971, anexa nr. 4 din HCM 2351/1969 și anexa nr. 5 cap. II din Legea 57/1974.

VINZARI

VIND video Player japonez (puțin folosit). Telefon 43436. (18195)

VIND foarte convenabil videorecorder JVC, derulator casete „Jin Sun” și casete înregistrate. Telefon 50061. (18500)

PIERDERI

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Salmen Domnica, eliberată de IPSRUEEM Petroșani. O declar nulă. (18197)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Luca Aurel, eliberată de UE Paroșeni. O declar nulă. (18198)

PIERDUT contract închiriere pe numele Bouroușu Iulian, eliberat de EGCI, Vulcan. II declar nul. (18502)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Agapi Ilie, eliberată de IM Petrița. O declar nulă. (18504)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Dragomir Florin, eliberată de IM Dilja. O declar nulă. (18506)

PIERDUT carnet student pe numele Moisie Florin, eliberat de Institutul de mine Petroșani II declar nul. (18507)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Feraru Daniel, eliberată de IM Bărbănteni. O declar nulă. (18479)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Talpă Daniela, eliberată de IG Vulcan. O declar nulă. (18187)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Cazan Georgeta, eliberată de

CMVJ Petroșani. O declar nulă. (18488)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Bălan Ioan, eliberată de IM Livezeni. O declar nulă. (18490)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Galaureao Adrian, eliberată de UE Paroșeni. O declar nulă. (18491)

PIERDUT legitimație serviciu pe numele Bereș Daniela, eliberată de IT Petroșani. O declar nulă. (18192)

DICESE

Colectivul Laboratorului de tehnologie minieră din cadrul ICHTPM este alături de colegul Gheorghe Nichita în durerea pricinuită de pierderea tatălui
NICHITA AUREL
Sincere condoleanțe.
(18496)

Familia Bordei mulțumește colegilor de la Întreprinderea de confecții Vulcan, mina Vulcan, vecinilor, tuturor celor care i-au fost alături la greaua suferință pricinuită de dispariția celui care a fost un soț și tată minunat
BORDEI PETRU
Nu l vom uita. (18193)

COMEMORARI

Multă durere și neștersă amintire la 4 ani de la trista despărțire de scumpul nostru soț și tată
ROȘCA IOAN (18501)

Soția Eliz, copiii Eliz, Ana, Magdalena, Eniko, Zoli amintesc cu durere împlinirea a șase săptămâni de la despărțirea de dragul lor.
LORINCZ ZOLTAN
(41 ani)
Lacrimi și flori pe tristul lui mormânt.
(18505)